

SEMİH ÇETİN

Bir İhanetin Öyküsü
NEREDE KALMIŞTIK

Kaynak Yayınları No: 711
Yayıncı Sertifika No: 14071
ISBN: 978-975-343-847-6
1. Basım: Mart 2014

Genel Yayın Yönetmeni
Sadık Usta

Editör
Arif Bingöl

Redaktör
Gökçe Şenoğlu

Sayfa Tasarım
Güler Kızılelma

Kapak Tasarım
Nihal Sevim

Baskı ve Cilt
İnkılâp Kitabevi Yayın Sanayi ve Ticaret A.Ş.
Çobançeşme Mah. Sanayi Cad. Altay Sk. No: 8
34196 Yenibosna/İstanbul Tel: 0212 496 11 11
Matbaa Sertifika No: 10614

© Bu kitabın yayın hakları Analiz Bas. Yay. Tas. Gıda Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.nindir. Eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

ANALİZ BASIM YAYIN TASARIM GIDA TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.
Galatasaray, Meşrutiyet Caddesi Kardeşler Han No: 6/3
Beyoğlu 34430 İstanbul
www.kaynakyayinlari.com • iletisim@kaynakyayinlari.com
Tel: 0212 252 21 56-99 Faks: 0212 249 28 92

ALİ SEMİH ÇETİN, 24 Ağustos 1958'de Kocaeli'nin Darıca ilçesinde doğdu. İlk ve ortaöğrenimini İzmit'te tamamladıktan sonra, 1972 yılında Deniz Lisesi'ne girdi. 1979'da Deniz Harp Okulu'ndan mezun olarak teğmen rütbesiyle Deniz Kuvvetleri'ne katıldı. TCG İstanbul Muhribi'nde Muhabere ve Savaş Harekât Merkezi Subaylığı'yla başlayan ilk meslek yılları, Deniz Kuvvetleri'nin çeşitli gemilerinde branş subaylığı ve bölüm amirliği görevleriyle geçti.

Sonrasında Deniz Harp Akademisi'nden 1989 yılında ikincilikle mezun olarak, kurmay yüzbaşı rütbesiyle TCG Piyalepaşa Muhribi'ne Harekât Subayı olarak atandı.

Takip eden yıllarda Kuzey Deniz Saha Komutanlığı ve Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Harekât Başkanlıklarında plan görevlerinde çalıştı.

1993 yılında Silahlı Kuvvetler Akademisi'nden, daha sonra Amerika Birleşik Devletleri Deniz Harp Akademisi Karargâh Koleji'nden mezun oldu.

Aralık 1993'te TCG Karadeniz Firkateyni İkinci Komutanlığı'na atanarak, geminin Amerika Birleşik Devletleri'nden Türkiye'ye transferinde görev aldı.

1996 yılında TCG Muavenet Firkateyni Komutanlığı'na atanarak iki yıl görev yaptı.

1998-2003 yılları arasında üç yıl Brüksel'deki NATO Karargâhı Türk Askeri Temsilciliği'nde deniz plan subayı, iki yıl Deniz Kuvvetleri Genel Sekreteri olarak görev yaptıktan sonra tekrar bir deniz görevine, 3. Muhrip Filotillası Komodorluğu'na atandı.

2004 Ağustos'unda Donanma Harekât Başkanlığı'na atandı. 2005 yılında Amiralliğe terfi etti.

2006 yılında Genelkurmay Başkanlığı Plan Prensipler Başkanlığı emrine, Yunanistan ve Kıbrıs Dairesi Başkanı olarak atandı. Bu görevini 2008 yılına kadar sürdürdü.

2009 yılında Tümamiralliğe terfi ederek Donanma Kurmay Başkanı oldu.

2010 Şubat'ında başlayan "Balyoz" tertibiyle tasfiye edilerek 30 Ağustos 2013'te emekliye ayrıldı. Balyoz Davası kapsamında 18 yıl hapis cezasıyla mahkûm edildi ve hala Silivri'de tutuklu bulunmaktadır.

Ocak 2013'te Kaynak Yayınları tarafından yayımlanmış *Bir İhanetin Öyküsü' Hasdal'da Bir Amiral* isimli kitabı bulunmaktadır.

SEMİH ÇETİN

Bir İhanetin Öyküsü
NEREDE KALMIŞTIK

İÇİNDEKİLER

İYİ Kİ VARSINIZ	21
ÖNSÖZ	25

I. BÖLÜM HEYBELİ'DEN SİLİVRİ'YE

Heybeli'de İlk Fayton Sefası	31
Benden Günah Gitti	34
Gereği Düşünüldü...	38
İdam Uyduramadık Ağırlaştırılmış Müebbet Versek	43

II. BÖLÜM O KADAR KOLAY DEĞİL

Benden Kolay Kurtulamazsın	55
Daha Ağır Bir Ceza	59
Sahte Belgeleri Biz Ürettik	63
Geleceğin İddianamesi	66
Men Bele Zulmü...	69
Simay'ın Çılgılığı...	74
Bel Fıtığına Bir Kurban Daha	79
Keşke Özgürlüğümü Sizinle Paylaşabilsem	85

III. BÖLÜM
GEÇMİŞİMİZİ ÇALDILAR

Aslında Geçmişimizi Çaldılar	95
Komutansız Kalan Donanma	100
Batan Gemiyi Terk Edenler	111
Emekli Komutanlar Sahnede	
Vermont'ta Usta Bir Kayakçı!	116

IV. BÖLÜM
YAŞASIN DEDE OLUYORUM

Adını Siz Koyun	131
Halimizden Memnunuz, Siz Devam Edin!	139
Güzel Günlerin Habercisi	143

V. BÖLÜM
NE YAZIK Kİ HAL BÖYLEDİR

Adil Yargılamada Gelinek Son Nokta: Varsayım	153
Biz de En Az Sizin Kadar Kötüyüz	158
Disiplini Bozmayın	163
Güvendiğin Padişahın, Gün Gelir O da Devrilir	169
Oh Olsun! Bu Size Ders Olsun	175

VI. BÖLÜM
DEĞİŞİM

İsimsiz Kahramanlar	183
Tek Bayrak, Tek Vatan, Tek Millet	187
Taranmış Kanalda Seyir	195
Antiempyalist Amerikalı!	199
Deniz Zaferi Diye Buna Denir!	204
Artık Devir Değiştii	210

VII. BÖLÜM
HAYAT SÜRPRİZLERLE DOLUDUR

Konservatuvar mı?	221
Deniz Yoksa Çiftçilik Yaparız	226

VIII. BÖLÜM
DİRENENİ TARİH YAZAR

Ergenekon'dan Yükselen Sesler	237
İhanet Değilse Nedir?	244
Biber Gazı Sık Bakalım	248
Yargıtay'dan İlk Sinyal	253
Üç Gün Açız Evlatlarımız	260
Adalet Cephesinde Yeni Bir Şey Yok	266
Hukuk Varsa Sonuç Budur	270
Yenir Yutulur Gibi Değil	274

IX. BÖLÜM
DONANMAYA VEDA

Emekli Amiralliğe Terfi Ettik, Silivri'ye Atandık	279
Türk Silahsız Kuvvetlerine Katılıyoruz	288
Memlekette Sizi Bize Hiç Böyle Anlatmamışlardı	290
Bu da Rütbeli Adaletin Öyküsü	299
Eylül'de Gel	302

X. BÖLÜM
SİLİVRİ'DE İNSAN YENİDEN DOĞAR

Şu Metris'in Önü Bir Uzun Alan	315
Silivri'de İnsan Çürümez, Yeniden Doğar	321

XI. BÖLÜM

AĞLA ŞİMDİ EY DENİZ BARBAROSLAR GİDİYOR

Adaletin Beyin Ölümü Gerçekleşiyor, 9 Ekim 2013...	335
Dört Yıldız Sadece "Or" Yapar	342
Biliyorum Bana Küfrediyorsunuz	350
Adalet Çeşmesinden Kan Akıyor	358
Atatürk'ten Emanettir: Ne Çubuklu'dan Vazgeçeriz Ne Cumhuriyet'ten...	363

XII. BÖLÜM

NEREDE KALMIŞTIK

Yıllar Sonra Bir Gün...	373
Çok Kirli Bir Operasyon	384
Aaa! Orduya Kumpas Kurmuşlar	390
Bitirirken	398
Ali Semih Çetin Kimdir?	400
DİZİN	407

ađlasın Şimdi yunuslar
deniz karaya çalsın
kükresin gökyüzü
kabarsın öksüz dalgalar,
bu millet artık uyansın
donanmaya baskın var
yitiyor Barbaroslar...
kartallar da uçmaz oldu
sönerken birer birer
o en parlak yıldızlar,
Şimdi kalpler kanasın
sızlasın vicdanlar
göklerde yalnız kaldı
can yoldaşı bulutlar...

bayram edin sefiller
amaca ulaştı asrın iftirası
dilsiz Şeytanların yüz karası.
sonunda açıldı kör gözler
çözüldü tutulan diller,
dediler bu hain bir pusu
arkasında imamın ordusu,
gördüler nihayet
hedefte ülkenin milli ordusu.
boşuna dövünmeyin beyler
ne demişler,
sözün kısıası, işin doğrusu;
devletin devlet olmadığı yerde
öter başkalarının borusu...

*sevgili eřime,
canım kızlarıma,
Ali'ye
ve aileme...*

İhanet

deniz karaya çalsın
kükresin gökyüzü
kabarsın öksüz dalgalar,
bu millet artık uyansın
donanmaya baskın var
yitiyor Barbaroslar...
kartallar da uçmaz oldu
sönerken birer birer
o en parlak yıldızlar,
şimdi kalpler kanasın
sızlasın vicdanlar
göklerde yalnız kaldı
can yoldaşı bulutlar...

esiyor bir yerlerde bayram havası
amacına ulaştı asrın iftirası
dilsiz şeytanların yüz karası.
açıldı kör gözler
çözöldü tutulan diller,
dediler bu hain bir pusu
arkasında imamın ordusu,
sonunda gördüler
hedefte ülkenin milli ordusu.
boşuna dövünmeyin beyler
ne demişler,
sözün kıyası, işin doğrusu;
devletin devlet olmadığı yerde
öter başkalarının borusu...

can yoldaşıma
canım kızlarıma,
anneme
Ali'ye
ve aileme...

*Yokluđuna alışamadığım;
Sevgili BABAMIN ve DAYIMIN,*

*Bu süreçte sevdiklerinin özlemiyle hayata veda eden
vatanseverlerimizin,
anne, baba ve yakınlarımızın,
canlarına kıyan silah arkadaşlarımızın anısına...*

İYİ Kİ VARSINIZ

Yaşadığımız süreçte dimdik ayakta kalarak bizlere destek olan, uğradığımız haksızlığı Türk Halkına anlatabilmek için attıkları "*sessiz çılgınlarla*" gündem yaratan, sonunda bu davalarla Türk subayına kumpas kurulduğunu herkese kabul ettiren ailelerimize ve Vardiya Bizde'ye,

Bıkmadan, usanmadan bizimle birlikte inanılmaz bir hukuk mücadelesi veren, hukuksuzluğu bitiremeyeceklerini anladıklarında kariyerlerini tehlikeye atma pahasına tarihi bir direniş gösteren, başta avukatım Şule Nazlıoğlu Erol olmak üzere medeni ve mesleki cesaret sahibi avukatlarımıza, Türkiye Barolar Birliđi Başkanı Metin Feyziođlu'na, İstanbul Barosu Başkanı Ümit Kocasakal ve Yönetim Kurulu Üyelerine,

Yapılan haksızlığa tepki olarak Deniz Kuvvetleri Komutanlığı görevini elinin tersiyle iterek Donanma Komutanlığı'ndan istifa eden, bununla yetinmeyip gerçekleri bütün çıplaklığıyla sürekli haykıran, sorumluları suçlayan, kör gözleri açan değerli komutanımız Oramiral Sayın Nusret Güner'e,

Balyoz Davası'nı mesleki onur meselesi haline getirip kamuoyunu doğru bilgilendiren, davayı gündemde tutan

Günümüzün Emile Zola'sı Sayın Orhan Bursalı'ya,

Sadece yazılarıyla değil, başlattığı kampanyayla Maltepe'den dünyaya köprü kurarak bir buçuk milyon insanı arkamızda toplayan Sayın Yılmaz Özdil'e,

İnsan sevgisiyle dolu kocaman yüreğiyle hep yanımızda olan Sayın Müyesser Yıldız'a,

"*Sessiz Çıgıllıkların*" değişmeyen yüzü, cezaevlerinin daimi ziyaretçisi Sayın Meriç Velidedeoğlu'na,

Balyoz'un arka planını en iyi gören ve yazan, hukuk çetesi mağdurlarından Sayın Soner Yalçın, Barış Pehlivan ve Barış Terkoğlu'na,

İşlerini kaybetmek uğruna uğradığımız haksızlığı yazmaktan, kral çıplak demekten, sorumluları eleştirmekten vazgeçmeyen Sayın Ruhat Mengi, Ayşenur Aslan, Mustafa Mutlu ve Can Ataklı'ya,

Başta Sayın Yazgülü Aldoğan, Emin Çölaşan, Saygı Öztürk ve Yavuz Selim Demirağ olmak üzere, halkımıza gerçekleri anlatabilmemiz için sütunlarını daima bize açık tutan, sesimiz olan köşe yazarlarına,

Aslanlı Yol arkadaşımız Sayın Nihat Genç'e,

"*Halk Arenasında*" asrın iftirası "*Balyoz*" yalanına öldürücü darbeyi vurarak tarihe gömen Sayın Uğur DüNDAR'a,

Sanal davaların sivil-asker vatansever Türk aydınlarını yok etmeyi amaçlayan bir kumpas olduğunu başından beri dile getiren, yaşadığımız süreçte gözümüz, kulağımız, dilimiz olan, haklı mücadelemizi kurumsal olarak destekleyen tek siyasi parti olarak tarihe geçen Sayın Doğu Perinçek'in liderliğini yaptığı İşçi Partisi'ne,

Başta Cezaevi İzleme Komisyonu üyeleri Sayın Nurettin Demir ve Veli Ağbaba olmak üzere, davayı sürekli takip ederek gündeme getiren CHP'li milletvekillerine,

Bu adaletsizliğe tepki göstererek çok sevdikleri görevlerinden ayrılan silah arkadaşlarımıza,

Sanal davalarla tutsak edilen bizleri cezaevlerinde yalnız bırakmayan, ailelerimize destek olan, başta emekli deniz subayı değerli kardeşlerim Metin Arca, Yurdağül Çolakođlu ve Önder Büyüküstün olmak üzere emekli-muvazzaf bir avuç silah arkadaşımıza,

Başkanlığını üstlendikten sonra Türkiye Emekli Subaylar Derneđi'ni hukuksuzluğa karşı yürüttüğümüz bu savaşta yanımızda cepheye süren emekli Korgeneral Sayın Erdoğan Karakuş ve tüm TESUD üyelerine,

Dijital terör örgütüyle savaşta en ön saflarda yer alan başta Sayın Deniz Andaç ve Filiz Çakmak olmak üzere tüm amazonlara,

Silivri Nöbet Çadırı sorumlusu Sayın Hıdır Hokka'ya, çadırda nöbet tutarak, Sessiz Çığlık toplantılarına katılarak, mektup yazarak, haber göndererek, sosyal medyada uğradığımız haksızlığı sürekli gündeme getirerek bize destek olan tüm vatanseverlere,

Stadyumlarda pankart açıp destek sloganları atan Fenerbahçe taraftarlarıyla Beşiktaş "Çarşı" grubuna,

Milli bayramlarda halkımıza önderlik ederek direniş ruhunu canlandıran Türkiye Gençlik Birliđi başta olmak üzere, "Gezi Parkı" direnişiyile dünyaya örnek olan vatansever Türk gençlerine,

"İçerdekiler" oyunuyla, bu hukuksuzluk sürecinde yaşadığımız inanılmaz olayları, gerçekleri halkımıza anlatmak için ülkeyi karış karış dolaşan değerli sanatçımız Sayın Levent Kırca'ya teşekkür ederim.

Ağzınıza, yüreğinize sağlık. İyi ki varsınız...

yaşamayı başarmak...

sevgiyle bakan bir çift göz varsa
albümdeki sararmış fotoğrafına;
sayfaları yıpranmış bir kitabın arasında
yazdığın bir aşk mektubu saklanıyorsa,
sevdiğinin başucunda;
ya da özlem dolu bir şiir
gözlerde birkaç damla yaş bırakıyorsa
bininci kez okunduğunda;
yıllar sonra ismin hâlâ dudaklardaysa;
tahta masalara donatılmış sevdiğin mezeler
boğazlardan geçmiyorsa,
ılık bir Ege akşamında;
şerefine kalkan kadehler
yuvarlanıyorsa birbirini ardına;
ya da birileri güneşin batışını izlerken
deniz kenarına kurulmuş dostlar sofrasında,
söz dönüp dolaşıp geliyorsa sana;
hele bir de övgüler diziyorlarsa yaptıklarına
ve ardında bıraktıklarına;
yaşamayı başarmışsın hayatta,
hep sevgiyle anılacaksın;
ister uzaklarda bir yerlerde ol bu dünyada,
ister mezarda...

ÖNSÖZ

Bir İhanetin Öyküsü/ Hasdal'da Bir Amiral adlı kitabımda adalet, hukuk, ileri demokrasi söylemleriyle, büyük çoğunluğu denizci yüzlerce subayın Türk Silahlı Kuvvetleri'nden tasfiye edildiği bir süreci, bu maksatla oluşturulmuş özel görevli mahkemelerde yürütülen kurgulanmış davaların arka planında yaşananları anlatmışım.

"Hukuk süreci işliyor" yalanının altına gizlenen kepezelikleri...

Bu süreçte çekilen acıları...

Hayal kırıklıklarını...

Kırgınlıkları, kızgınlıkları...

Hainleri yazmışım o kitapta. Bir de aymazları.

Sonrasında yazmaya devam ettim. Çünkü ihanet bitmedi, sürüyor.

Esaret devam ediyor. Hızla geçip giden hayatımızdan çalınan günlerin, daha doğrusu yılların sayısı artıyor.

Ülkede artık kimse adalete güvenmiyor. Adalet dibe vurunca devletin de çivisi çıkmış durumda. İnanılmaz olaylar yaşanıyor.

11 Şubat 2011'de üçüncü kez tutuklandığım gün mahkemede yaptığım konuşmada söylediklerim, bugün de geçerliliğini koruyor:

"Çektiğimiz sıkıntılar önemli değil, biz alışkınız, bu süreçte benim için en büyük mağduriyet devlete olan güvenimin sarsılmış olmasıdır" demiştim.

"Uzun sürecek bir yargılama sonucunda alacağımız beraat kararı bu mağduriyeti gidermeye yetmez. Bu komployu kuranlar bizlerin yerine sanık sandalyesine oturtulup yargılanmadıkça adalet yerini bulmuş sayılmaz" demiştim.

"Bunca yıllık geleneğine, yerleşik kurumlarına, deneyimli polisine, savcısına, yargıcına, askerine, istihbaratçısına rağmen, devlet eğer davanın bu aşamaya kadar gelmesini engelleyemiyorsa, bu komplonun sorumlusu devlettir" demiştim.

Söylediklerimi o gün masal dinler gibi dinleyenler hâlâ görev başında. Can yakmaya devam ediyor.

Balyoz Davası'nın hüküm günü, son yıllarda adaletin üstüne çöken kara bulutların bir kez daha güneşi soldurduğu, ihanetin belgelendiği bir utanç günüydü.

Komplocuların beraat ettiği, devletin gözü önünde masumiyetin hüküm giydiği bu süreçte işlenen insanlık suçu, tarihin silinmez sayfalarına çoktan yazıldı. Okurlarını bekliyor.

"Devletin bütün organlarına sızmış bir çetenin yarattığı alçakça kurgulanmış bir ihanet sürecinden geçiyoruz. Kendi ülkemizde esir düştük" diyordum o günlerde.

Bugün de aynı şeyleri söylüyorum. Bir farkla ki bunu söyleyenlerin sayısı giderek artıyor. Artık devir değişiyor.

Hükümetin en yetkili ağızları orduya kurulan kumpastan söz eder oldu.

Biz komplo demiştik, onlar kumpas diyor.

"Devlete sızmış çete var" diye bağırıştık, onlar *"devlet içinde devlet var"* diyor.

"Devlet içinde yasadışı örgütlenmeye dikkat" demiştik, o zaman bize gülenler şimdi "devlette paralel yapılanmadan" söz ediyor.

"Balyoz ve benzeri sanal davalar, Türk yargısı silah olarak kullanarak TSK'ya, özellikle de Deniz Kuvvetleri'ne indirilen emperyalist bir darbedir" diye haykırmıştık.

Şimdi onlar rüşvet ve yolsuzluk operasyonu için, "Dış güçlerin desteğinde hükümete yargı darbesidir" diyor.

O zamanlar haklı davamıza ilişkin tek satır yazmayan basın organları kumpası işliyor.

O günlerde cüzamlı muamelesi yapılan eşlerimiz, çocuklarımız televizyon kanallarının müdavimi oldu; papağan gibi ezberledikleri söylemlerle darbe tüccarlığı yapan, komplonun savunucusu zavallılara insanlık ve asalet dersi veriyor.

Sözün kısası, "Yüce Mevla'm verdikçe veriyor".

Bense aynı yerde duruyorum. Dün ne demişsem bugün de aynımsını söylüyorum.

Önce devleti bu çetenin elinden kurtaralım diyorum.

Dün işlerine geldiği için çetenin yaptıklarına onay verenler, hangi nedenle olursa olsun, bugün inlerine girip çetenin kökünü kazıyacaklarını söylüyorlarsa bırakın yapsınlar da görelim.

Devleti bu hale getirmiş olsalar da...

Bunca mağduriyetin sorumluluğunu taşıyalar da...

17 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonu olmasaydı, bugün şikâyet ettikleri hukuksuzlukları asla gündeme getirmeyeceklerinden emin olsam da...

Kötülüğün hizmetkârlığına soyunmuş meşru olmayana karşı, meşru olanı savunuyorum.

Ya sonra?

Atatürk'te birleşen vatansever Türk gençleri geliyor aklıma.

"Daha kötüsü olmaz, sonrasına bakarz" diyorum.

Bütün pislikler ortaya saçıldıktan sonra "Balyoz" davasını hâlâ hukuki bir süreç olarak yorumlayan, bu adaletsizliği savunanlar mı?

"Onları iyi izleyin, işbirlikçilerdir" diyorum.

"Çok yanılmışız, bizi aldatmışlar" diyerek saf değiştirenlere doğrusu ne söyleyeceğimi bilemiyorum.

Devlete güvenmemizi söyleyerek, bizi devlet içinde devlet olmuş örgütün kucağına atanlara;

Hukuka saygılıyız diyerek hukuksuzluğa göz yumanlara;

Adalet mutlaka yerini bulacak söylemleriyle oyalayıp direnme hakkını kullanmamızı engelleyenlere;

"Aynaya baktığınızda kendinizi nasıl tanımlıyorsanız aynen katlıyorum" diyorum.

Sözü uzatmayalım, elinizdeki kitapta hüküm gününden bu yana yaşanan olayları yazdım. Diğer bir deyişle, kaldığımız yerden tarihi ihanetin öyküsünü...

Henüz öykünün sonu gelmedi ama artık mızrak çuvala sığmıyor. Gerçekler ortaya çıkıyor.

Boşuna değilmiş çektiklerimiz.

Belli ki bu karanlık süreç, aydınlık bir geleceğin kapısını açıyor.

Umutlanıyorum...

I. BÖLÜM
HEYBELİ'DEN SİLİVRİ'YE

Themis'in Öfkesi...

önce kılıcı düştü elinden
tanrıça Themis'in,
sonra terazisi...
çıkarp attı bandını gözünden,
öfkeyle kükredi;
"gösterin bana neredeymiş
şu utanç mahkemesi."

Heybeli'de İlk Fayton Sefası

1972 yazının en sıcak günlerinden biri yaşıyorduk. Aylardan Ağustos'tu. Günlerden de Cumartesi. Şimdilerde Lisan Okulu olarak kullanılan ve denizciler tarafından "*taş mektep*" olarak adlandırılan Heybeliada'daki Deniz Lisesi'nin lumbarağzından¹ az önce çıkan üçerli sıra olmuş yaklaşık yüz kişilik bir öğrenci grubu içinde ortalarda bir yerde yürüyordum.

Binlerce kişi arasından sınavla seçilerek 118 şanslı çocuktan birisi olmayı başarmış, sonrasında yapılan mülakat sınavı ve tıbbi muayeneleri geçerek, okul öncesi hazırlık kampına katılmak üzere birkaç hafta önce ailelerimiz tarafından okula teslim edilmiştik. Hepsi 13-15 yaşlarında olan arkadaşarımla birlikte ilk kez hafta sonu iznine çıkıyorduk.

Öğrencilere istihkak olarak verilen "*scarlet*" marka sert kapaklı ağır valizimi, sürekli el değiştirerek neredeyse sürükleyerek taşıyor, bir yandan da kafama tam oturmayan, her adımda sağa sola

---

1 Lumbarağzı: Dışarıdan bir gemiye ilk giriş yapılan yer. Deniz Kuvvetleri'nin kara birliklerinde birliğe girişte kimlik, kart, malzeme vb. kontrolü yapılarak geçişe izin verilen kapılara da bu ad verilir. Kara Kuvvetleri'ndeki karşılığı nizamiyedir.

dönen şapkamı düzeltmeye çalışıyordum. Sabaha kadar beceriksiz hareketlerle ütlediğim, yakası sımsıkı kapalı, uzun kollu, beyaz keten üniformam daha şimdiden buruşmuştu.

Bu halimizle komik görüntüler oluşturduğumuzu önemsemenden, bizleri tekrar sevdiklerimize kavuşturacak vapuru yakalamak için, çam ağaçlarının gölgelediği, adanın şipşirin dar yollarında telaşlı adımlarla ilerliyorduk.

Henüz gelişme çağındayken, Türkiye'nin hemen her köşesindeki evlerimizden koparak, deniz subayı olabilmek hayaliyle geldiğimiz okulda geçirdiğimiz ilk günler çok sıkıntılı geçmişti.

Ailemizden ayrı geçirdiğimiz son birkaç hafta içinde yaşadığımız olaylar, önümüzde uzanan zorlu meslek yaşamı hakkında fikir sahibi olmamıza yetmişti.

Kendimizi bir anda çok sıkı bir disiplin ortamında bulmuş, denizcilik eğitimleri yanında, neredeyse boyumuz kadar olan tüfeklerle yaptığımız ağır piyadecilik eğitimlerini içeren kamp programı, adeta anamızdan emdiğimiz sütü burnumuzdan getirmişti.

Adanın ünlü Çam Limanı'ndaki piyadecilik eğitimlerinde verilen molalarda yapılan konuşmalar, doğal olarak bu sıkıntıyı dile getiriyordu:

"Bu ne abi ya! Tüfek meraklısı olsaydım Kuleli Askeri Lisesi'ne gider, karacı olurum."

"Okulun reklamlarında yelken, kürek, yüzme; buraya geldik elde tüfek piyadecilik eğitimi!"

"Hafta sonu bu tüfeğin aynısını tahtadan yaptırılmazsam ne olayım. Kolum koptu."

"Tüfeği hallettin diyelim. Su toplayan tabanların ne olacak."

Barbaros'un en genç torunları olarak okul dışına ilk kez çıktığımız bugün, Heybeliada'ya özgü mis gibi çam kokularını, insanı sarhoş eden muhteşem deniz havasını soluyarak, yaşadığımız zorlukların acısını çıkarıyorduk.

Daha okuldan henüz ayrılmıştık. Grubun lideri olan lise son sınıf öğrencisinin şu komutuyla hayallerimizden uyandık:

-*"Lise bir, sağa yanaaş..."*

Bundan sonra okuldan toplu olarak vapur iskelesine veya sahildeki Deniz Harp Okulu'na gittiğimizde sık sık duyacağımız bir komuttu bu. Adanın simgelerinden olan faytonların geçişi için kenara çekilmemiz isteniyordu. Sıkışarak iyice sağa yanaşıp yürümeye devam ettik. Bizimle aynı istikamete giden bir faytonun yaklaştığı, atların nal seslerinden anlaşılıyordu. Benim bulunduğum sıranın hizasına geldiğinde fayton yavaşlayarak bizimle aynı hızla ilerlemeye başlamıştı.

-*"Hey! Bahriyeli."*

Faytondan birisi sesleniyordu. Kimse dönüp bakmayınca, bu kez daha yüksek sesle, "*Bahriyeli*" diye tekrarladı çağrısını.

Yine kimse ilgilenmemişti. Adada tanıdığımız kimse yoktu ki. Belki de, "*bahriyeli*" diye çağrılınca üzerimize alınacak kadar bahriyeli olamamıştık henüz. Aynı çağrı birkaç kez devam edince, sol tarafımda yürüyen arkadaşımlı kolumu dürterek, "*Galiba faytondaki amca sana sesleniyor*" dedi.

Başımı çevirdiğimde az kalsın şaşkınlıktan küçük dilimi yutacaktım. Aslan yelesi gibi gür bembeyaz saçlarıyla Halil dedemdi faytondaki. Sonraki sözleri daha da şaşırtıcıydı.

-*"Hadi atla bakahm faytona."*

-*"Dede olmaz, ceza alırım. Vapurda buluşuruz."*

-*"Atla dedim. Burada en kıdemli bahriyeli benim."*

-*"Dünyada olmaz. İzin vermezler."*

-*"Ben nöbetçi amirinden izin aldım."*

O sırada başımızdaki kıdemli öğrenci de yanımıza gelmiş, elindeki kâğıttan bir şeyler okumaya çalışıyordu.

-*"Semih Çetin sen misin?"*